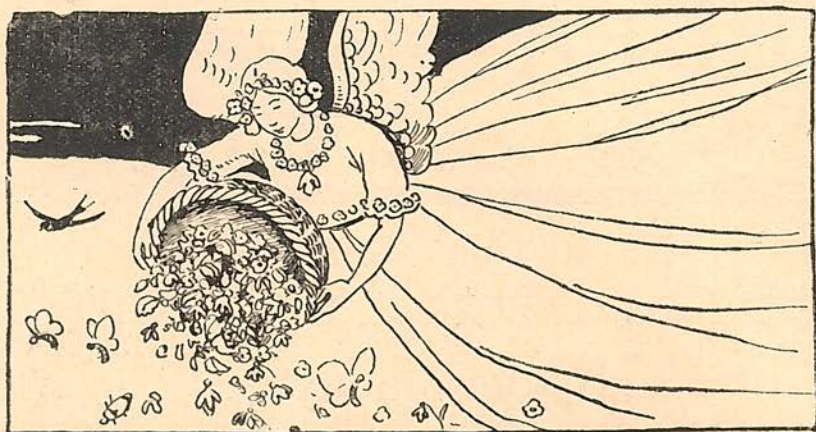

Пролѣтъ.

Какъ въ хубавъ слънчевъ день! Небето е ведро-сине, никакви облачета по него. Слънцето грѣе и те гали, и те милва по лицето, по ржцетѣ. Искат ти се да се изтегнешъ на полянката и да си подрѣмнешъ на припекъ.

Но време за дрѣмене ли е сега? Сега всичко е плъзнало на работа, вѣнъ по дворища, по градини и лозя. Ето, насреща Първанови копаятъ градината. Копаятъ, размахватъ мотики майката на Първана и дветѣ му сестри. А Първанъ и баща му сж отишли за пржти въ гората.

Предъ кжщата на дѣда попа се виятъ и чуруликатъ лястовички. Тѣ изграждатъ и поправятъ своитѣ стари гнѣзда. Лепятъ, лепятъ по мъничко калъ и ги изграждатъ. А на тополата, предъ училището, сж кацнали на гнѣздото си два щърка. И хлопатъ ли хлопатъ единъ следъ другъ съ дългитѣ си клюнове.

— Добре дошли, добре дошли, — викатъ имъ отсреща нѣколко деца, които пидлаха и чуждѣе вѣдъ.

— Дзѣнъ, дзѣнъ, — звѣнятъ въ въздуха пчелитѣ.

— Всички кошери въ селото сж се разшумѣли. Скоро вече ще почнатъ и да се роятъ.

Цѣвнали сж черешитѣ, крушитѣ и сливитѣ. Едно теленце и едно агънце лакомо хрупатъ крѣхка тревница до единъ плетъ. Теленцето подгонва мъничкото кждраво агънце, иска да си поиграе съ него.